

[Koføed.]

opfattelse naturligvis binde disse lande indbyrdes. Den binder dem i hvert fald til at anbefale aftalens vedtagelse i ICNAF. Vi må altså efter min opfattelse konstatere, at reelt har den danske regering bundet sig. Og så vil jeg stille det spørgsmål: med hvilken lovhjemmel? Jeg er næsten overbevist om, at regeringen og fiskeriministeren vil forsøge at sige, at det er den lov om internationale reguleringsforanstaltninger vedrørende fiskeri, som vi vedtog den 13. maj i fjor, der bemyndiger regeringen til at indgå internationale overenskomster, der binder danske fiskere. Jeg husker, da vi havde debatten, at en af ordførerne — jeg tror, det var den radikale hr. Amtoft — nævnte, at denne lov skulle give bemyndigelse til ministeren og skulle betragtes som en færdselslov. Det siger imidlertid sig selv, at hvis man betragter den som en færdselslov, så kan den bemyndige regeringen til at aftale færdselsregler, men jeg vil dog ikke tro, at man kan benytte en færdselslov til at indføre forbud mod trafik. Lige så lidt kan en lov, der bemyndiger regeringen til at aftale fangstkvoter, i hvert fald efter min opfattelse, bruges til at indføre fangstkvota nul. Og det er jo det, aftalen tilsiger. En lov, der bemyndiger en regering til at indgå aftaler med andre lande om fiskeri, kan efter min mening ikke bruges af regeringen til helt at give afkald på danske fiskeres rettigheder.

I øvrigt er der en ting til, som begrunder min forespørgsel. Den nævnte lovs § 1, stk. 2, giver fiskeriministeren adgang til at udfærdige forskrifter til opfyldelse af internationale overenskomster, men efter forhandling med fiskerierorganisationerne — en bestemmelse, vi fik ind under udvalgsbehandlingen. Så vidt mig bekendt har regeringen på nuværende tidspunkt ikke haft disse forhandlinger med de danske fiskerierorganisationer.

På baggrund af det her anførte mener jeg, at regeringen har truffet sin aftale med USA, og jeg vil betvivle, at man har fornøden lovhjemmel. Jeg mener også, man kan sige, at man ikke kan begrunde den i dokumenterede hensyn til fiskebestandens bevarelse.

Statsministeren (*J. O. Krag*): Jeg skal først takke hr. Koføed, fordi han — på

trods af at han ikke kunne få sit parti med til det — har stillet denne forespørgsel. Jeg synes, det er godt, at denne sag kommer frem, og jeg er i hvert fald på regeringens vegne overordentlig tilfreds med, at vi på denne måde i dag får lejlighed til at svare.

Jeg skal i den redegørelse, jeg nu skal afgive, forsøge at svare på en række af de spørgsmål, som denne sag kan afføde, og jeg kan henvise til, at fiskeriministeren, som vel rimeligt er, i en efterfølgende redegørelse vil svare på andre spørgsmål.

Man skal vel ikke forholde dem, der overværer en sådan debat, noget aktuelt. Jeg har, så sent som et par timer før jeg gik herved, fået en indberetning fra ambassaden i Ottawa, og den synes jeg i og for sig er meget interessant, fordi den berører en side af sagen, som overhovedet ikke har været inddraget — eller i hvert fald, så vidt jeg har kunnet følge det, overhovedet ikke har været inddraget — i den danske debat om disse forhold, nemlig at Danmark visse steder sættes under anklage for vort laksefiskeri. Jeg ved godt, at det har været med i debatten, at der er ført en i mine øjne ret ligegyldig kampagne i USA fra en berømt filmstjernes eller sangerstjernes side, men jeg tror ikke, man er klar over, at man i udenlandske fiskerikredse med alvor beskæftiger sig med denne sag og retter anklager mod Danmark, oven i købet i ret hårde ord. I det telegram, jeg står med i hånden, fortælles det fra Ottawa, at den canadiske fiskeriminister i en tale holdt den 13. marts på United Fishermen's and Allied Workers' Union's — det vil altså sige den canadiske fiskerierorganisationens — årsmøde i Vancouver har beskæftiget sig med fiskeriet i Atlanterhavet og langet ud mod danskerne og nordmændene, som han betegede som „greedy and callous“. Det betyder, så vidt jeg har kunnet få det oplyst, at vi bliver betegnet som grådige — det første ord er let at oversætte, det næste er lidt sværere, men det kan betyde kyniske, hjerteløse eller ufølsomme.

Det vil sikkert overraske nogle, at vi ikke i denne sag bare er et lille forfulgt folk, der har måttet bøje os for stormagterne, men at der altså findes små lande — eller relativt små lande, ingen vil da betegne Canada som en stormagt — der nærer følelser over for Danmark og danske fiskere af den art, jeg her har citeret.